

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui:

Nastas Nicolae xxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.10.2016 - 22.03.2017;

Instanța de apel: 28.04.2017 - 22.01.2018;

Instanța de recurs: 20.04.2018 - 16.05.2018;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22 martie 2017, Nastas Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de administrarea și gestionarea substanțelor a căror circulație este limitată pe termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal executarea pedepsei închisorii stabilite lui Nastas Nicolae a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 3 ani, dacă acesta în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată, totodată obligându-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a stabilit că, Nastas Nicolae se învinuiește că, la 18.10.2014, aproximativ ora 04.20, urmărind scopul obținerii unui venit ilicit în urma înstrăinării substanțelor psihotrope anterior procurate în circumstanțe necunoscute și de la persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, aflându-se în preajma barului „Chery Cafe”, amplasat pe str. xxxx, mun. Chișinău, fiind stopat de către angajații Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, a fost condus la sediul Direcției nr. 4 a Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, amplasat pe str. xxxx, mun. Chișinău, unde a predat angajaților Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, 24 comprimate de culoare albastră, de formă triunghiulară pe care le păstra la sine.

Potrivit raportului de expertiză nr. 8791 din 28.10.2014, 24 comprimate de culoare albastră, de formă triunghiulară, predate de către Nastas Nicolae, constituie comprimate de MDMA (substanță activă a cărei este 3,4 metilendioximetamfetamin) substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale, în cantitate totală de 6,69 g.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Nastas Nicolae, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari*.

2.1. De către organul de urmărire penală acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, adică păstrarea și transportarea substanțelor psihotrope, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari*.

3. Împotriva sentinței a depus apel procurorul, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște vinovat pe Nastas Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și a-i stabili, în baza acestei legi, pedeapsă cu închisoare pe termen de 10 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activități legate de administrarea și gestionarea substanțelor a căror circulației este limitată pe un termen de 5 ani.

În argumentarea cererii de apel, apelantul a indicat că:

- instanța corect a stabilit vinovăția inculpatului în procurarea, păstrarea, expedierea și transportarea drogurilor în proporții deosebit de mari, însă, incorect a apreciat prevederile legale referitor la circulația ilegală a drogurilor și drept urmare nefondat a stabilit lipsa „*scopului de înstrăinare*”, respectiv eronat a recalificat acțiunile inculpatului de la lit. d) alin. (4) art. 217¹ Cod penal, la lit. d) alin. (4) art. 217 Cod penal;

- vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, adică păstrarea și transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, conform rechizitoriului, a fost dovedită prin declarațiile martorului Siminițchi Ion, procesul-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014; procesele-verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație; raportul de constatare tehnico-științifică nr. 8791, din 28 octombrie 2014; corpurile delictive; procesul-verbal nr. 2302, din 18 octombrie 2014, al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului și stării de ebrietate și naturii ei; stenogramele convorbirilor telefonice; procesul-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014;

- în partea descriptivă a sentinței, instanța a conchis că infracțiunea a fost fără scop de înstrăinare, reținând în acest sens argumentul precum că nu s-a stabilit că inculpatul ar fi avut înțelegere cu alte persoane pentru înstrăinarea substanțelor psihotrope, fapt care nu corespunde probelor cercetate în instanță, deoarece însăși Nastas Nicolae a recunoscut scopul de înstrăinare a drogurilor la 18 octombrie 2014,

fapt confirmat și prin declarațiile martorului Siminițchi Ion, și prin conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații, (interceptarea și înregistrarea a comunicărilor telefonice la numărul cartelei SIM xxxx) din 19 februarie 2015;

- referitor la procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 18 octombrie 2014, instanța a menționat că în ordonanța și demersul procurorului și încheierea judecătorului de instrucție, prin care a fost autorizată interceptarea numărului xxxx, este indicat ca posesor al acestui număr de telefon ca fiind Salajan Victor, iar în procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații este indicat că acest număr, deja, aparține lui Nastas Nicolae, și instanței nu îi este clar cum organul de urmărire penală a ajuns la această concluzie, astfel acuzarea constată că argumentele expuse supra, apreciate în coroborare, cu certitudine demonstrează că de pe nr. SIM xxxx se folosea anume Nastas Nicolae și nu Salajan Victor, respectiv instanța de fond greșit a reținut că nu au fost prezentate probe care ar demonstra acest fapt și greșit a concluzionat că în speță sunt prezente condițiile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța a reținut că perioada de interceptare este post timpului săvârșirii infracțiunii imputate inculpatului, concluzionând greșit că circumstanțele stabilite prin această măsură nu are relevanță asupra cauzei, or, acestea vin să demonstreze, încă odată, faptul că Nastas, care cunoștea despre pornirea urmării penale în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, își continua activitatea sa ilegală și anume de comercializare a drogurilor;

- deși instanța în motivarea soluției a reținut și faptul că procesul-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014 nu poate fi admis ca probă și pus la baza sentinței, deoarece Nastas Nicolae nu a beneficiat de apărare odată ce în privința lui exista o acuzare în materie penală, concluzia dată este neîntemeiată, or, acest proces-verbal este unul privind actele de constatare, întocmit până la pornirea urmării penale, careva acuzații penale la acea etapă nu i s-au adus, iar Nastas a dat explicații personal fără a fi influențat, fapt confirmat prin semnătură. Mai mult ca atât, acest proces-verbal a fost cercetat în instanță, iar conform art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța își întemeiază sentința pe probele cercetate în instanță;

- referindu-se la procesul-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014 și procesului-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații, (interceptarea și înregistrarea a comunicărilor telefonice la numărul cartelei SIM xxxx) din 19 februarie 2015, care au fost respinse neîntemeiat ca probe de instanță, apelantul a indicat că în cadrul cercetării judecătorești, apărarea nu a invocat nulitatea acestora și nici nu au obiectat nici într-un fel asupra lor în calitatea lor de probă, or, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța

de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, și doar nulitatea absolută poate fi luată în considerare de instanță din oficiu, iar argumente în vederea nulității absolute nu au fost expuse în sentință.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 ianuarie 2018 a fost admis apelul declarat, casată integral sentința primei instanțe și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nastas Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 4 (patru) ani.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a indicat că, prima instanță incorect a stabilit starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar și eronat a ajuns la concluzia recunoașterii lui Nastas Nicolae ca fiind vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. d) Cod penal, în contextul în care probatoriul administrat la caz, analizat corect, și coroborat, denotă o altă soluție decât cea abordată de către instanța de fond.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 18 octombrie 2014, aproximativ la ora 04.20, Nastas Nicolae urmărind scopul obținerii unui venit ilicit în urma înstrăinării substanțelor psihotrope anterior procurate în circumstanțe necunoscute și de la persoane neidentificate la moment de organul de urmărire penală, în privința cărora urmărirea penală a fost disjunsă într-un proces penal separat, aflându-se în preajma barului „Chery Cafe”, amplasat pe str. xxxx, mun. Chișinău, fiind stopat de către angajații Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, a fost condus la sediul Direcției nr.4 a Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, amplasat pe str. xxxx, mun. Chișinău, unde a predat angajaților Inspectoratului Național de Investigație al Ministerului Afacerilor Interne, 24 comprimate de culoare albastră, de formă triunghiulară pe care le păstra la sine.

Potrivit raportului de expertiză nr.8791 din 28.10.2014, 24 comprimate de culoare albastră, de formă triunghiulară, predate de către Nastas Nicolae, constituie comprimate de MDMA (substanță activă a cărei este 3,4 metilendioximetamfetamin) substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale, în cantitate totală de 6,69 g.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art.217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, adică păstrarea și transportarea drogurilor, în scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.*

Necătând la faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal a stabilit că vinovăția acestuia este dovedită prin probele administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, Colegiul penal a relatat că, aceasta presupune existența *obiectului juridic* special care îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope, apărute împotriva semănatului, cultivării, prelucrării sau utilizării a astfel de plante fără autorizație, săvârșite în proporții deosebit de mari și în scop de înstrăinare și *obiectul material* al infracțiunii, care îl constituie plantele care conțin substanțele narcotice sau psihotrope, fiind caracterizat prin proporțiile deosebit de mari.

Instanța a considerat ca fiind întrunită integral condiția vizată datorită raportului de constatare tehnico-științifică nr. 8791 din 28 octombrie 2014, potrivit căruia 24 (douăzeci și patru) comprimate de culoare albastră, reprezintă comprimate de MDMA, substanță psihotropă neutilizată în scopuri medicale.

O altă cerință pentru existența obiectului material al infracțiunii este ca substanțele ce-l reprezintă să fie caracterizate prin proporții deosebit de mari, or, conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea ce depășește 5,0 grame de substanță psihotropă MDMA, constituie proporții deosebit de mari.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal (în vigoare la data comiterii infracțiunii) are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de producere, preparare, experimentare, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea, înstrăinarea sau alte operațiuni legale cu substanțele psihotrope și prin urmare, Colegiul a reținut că, în speță, fapta prejudiciabilă s-a manifestat prin acțiunea de păstrare și transportare de către inculpat a substanțelor psihotrope, și anume a 24 comprimate de culoare albastră, ce reprezintă comprimate de MDMA.

Colegiul a reținut că, în acțiunile lui Nastas Nicolae și-a găsit confirmare și elementul de *păstrare* a substanțelor narcotice, datorită circumstanțelor constatate pe parcursul cercetării judecătorești, astfel că martorul Siminițchi Ion a menționat că după stoparea inculpatului, acesta fiind condus la inspectorat și aflându-se în biroul de serviciu, a comunicat că are asupra sa droguri de tip „EXTASY” în număr de 24 de pastile, pe care le-a luat de la Salajan Victor, din câte își aduce aminte pentru a fi realizate în cluburile de noapte. De asemenea, la acel moment a luat o explicație de la Nastas și în cadrul explicației date, a înregistrat materialul, pastilele au fost sigilate și ulterior transmise la expertiză pentru a stabili dacă sunt droguri, or, conform procesului-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014, inculpatul fiind în custodia angajaților Inspectoratului Național de Investigație, a predat un pachet ce conținea 24 comprimate de culoare albastră, în formă de romb.

Concomitent, Colegiul penal a reiterat că acțiunea inculpatului s-a realizat și prin *transportarea* substanțelor narcotice, astfel că din relatările martorului

Siminițchi Ion, reiese că în lunile octombrie-noiembrie anul 2014, activând ca ofițer superior de investigații, aflându-se în apropierea clubului de noapte „Cherry Cafe” de pe str. xxxx, l-a observat pe Nastas, care i s-a părut suspect bănuindu-l că este consumator de droguri, deoarece era straniu, vorbea în glas tare, din care motive a și hotărât să-l identifice, l-a stopat pe Nastas, s-a prezentat și i-a solicitat să se deplaseze la Inspectoratul Național de Investigații pentru a-i stabili datele de identitate și ulterior de a discuta ce ține de circulația ilegală de droguri în cluburile de noapte.

Mai mult ca atât, martorul a menționat că Nastas a explicat că pastilele le-a luat de la Salajan Victor și le-a realizat în clubul „Cherry”, însă nu-și aduce aminte precis, tot Nastas Nicolae a comunicat că pastilele le cumpăra la un preț mai ieftin, le realiza mai scump pentru a face rost și el de surse bănești.

Sub aspectul dat, instanța de apel a menționat că, acțiunea de transportarea substanțelor narcotice reiese și din procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 19 februarie 2015, (interceptarea și înregistrarea a comunicărilor telefonice la numărul cartelei SIM xxxx), potrivit căruia Nastas Nicolae distribuie substanțe psihotrope...

Totodată, Colegiul penal a considerat că a fost demonstrată cu certitudine și *latura subiectivă* a infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, adică cel de obținere a profitului urmare a realizării comprimatelor de tipul MDMA.

Așa dar, conform procesului-verbal privind actele de constatare din 18 octombrie 2014, Nastas fiind în custodia angajaților Inspectoratului Național de Investigație, a predat un pachet ce conținea 24 comprimate de culoare albastră, în formă de romb, precum și a declarat că aflându-se în preajma cafenelei „Cerry Cafe” din mun. Chișinău, str. xxxx, deoarece avea un comportament neadecvat, de dumnealui s-au apropiat colaboratorii de poliție, care i-au cerut să-i însoțească la Inspectoratul de Poliție. Aflându-se în incinta Inspectoratului de Poliție a comunicat colaboratorilor de poliție că, la 17 octombrie 2014 aproximativ la ora 20.30, s-a întâlnit cu o persoană pe nume, Victor din satul Măgdăcești, care i-a vândut 40 pastile de „EXTAZY”, de culoare albastră cu inscripția S, explicându-i că dacă le va vinde v-a câștiga, și anume le procura cu 150 de lei de la Victor, și urma să le vândă cu 180 lei pastila, deci lui Victor trebuia să-i dea 6000 lei, iar venitul său urma să constituie 1200 lei. Tot inculpatul, a declarat că a reușit să vândă 14 pastile și urma să-l contacteze pe Victor după realizarea tuturor pastilelor.

În aserțiunea descrierii elementelor constitutive ale infracțiunii comise de către inculpat, Colegiul penal a reținut caracterul contradictoriu al soluției adoptate la caz de către instanța de fond, or, probatoriul cercetat pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel, atestă o altfel de concluzie, decât cea abordată de către instanță, concluzie pripită și urmată de o apreciere incorectă a stării de fapt, raportate la cea de drept.

La fel, Colegiul a reiterat și faptul că deși instanța de fond a indicat în partea descriptivă a sentinței, că Nastas Nicolae este învinuit de comiterea infracțiunii, lucru

contradictoriu și necorespunzător emiterii chiar și a unei sentințe de condamnare, în cazul reîncadrării acțiunilor inculpatului în baza altei norme decât cea incriminată de către procuror. În contextul dat, instanța de fond urma să constate și condamnarea acestuia, nemijlocit fapta comisă de către inculpat corespunzătoare acțiunilor de drept reîncadrate, nu însă și să indice că inculpatul se învinuiește de comiterea infracțiunii.

Colegiul penal a statuat că, instanța de fond la recalificarea infracțiunii în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal a dat o apreciere greșită probatoriului administrat la caz, iar redarea *în întregum* a conținutului probelor nu echivalează cu o apreciere a acestora potrivit exigențelor prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de fond în mod eronat a dat o apreciere măsurilor procesuale care eventual nu au fost întreprinse, or, lipsa unor măsuri procesuale care nu au fost îndeplinite de către organul de urmărire penală nu diminuează prezența unei alte probe veridice și legale care dovedește vinovăția inculpatului, mai ales că în unele circumstanțe instanța de fond proba respectivă o pune la baza învinuirii, iar la calificare nu i-a în considerare.

Astfel, în virtutea celor expuse, Colegiul penal a dispus a-l recunoaște vinovat pe Nastas Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil.

La stabilirea pedepsei penale, Colegiul ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că a fost comisă o infracțiune deosebit de gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu și-a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, a dispus aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, care va asigura scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea lui Nastas Nicolae.

5. Nefiind de acord cu decizia pronunțată avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, indicând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului avocatul a indicat dezacordul cu modul de apreciere a probelor a instanței de apel, ceea ce a dus la recalificarea eronată a acțiunilor inculpatului.

6. Asupra recursului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece conținutul recursului este lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului rezultă că recurentul invocă ca temei de recurs pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și este expusă neclar și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal. Conform art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelului instanța a verificat probele și înscrisurile anexate la cauza penală și a celor suplimentare invocate de către părți, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, ca fiind neîntemeiate, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța menționează că acest temei de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Se reține că, *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că în acțiunile inculpatului nu este prezentă latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește și conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind casarea sentinței primei instanțe.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Nastas Nicolae sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate

permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Tocan Rodion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui Nastas Nicolae, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 13 iunie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun